

**Разура Лазара Пецирепа – Б.Ђурановић
(Одломак)**

О Лазаре Пециреповићу
Ја сам главом Бећа Пељевићу,
Ја и моја чета одабрана,
Не тражимо кавге ни мегдана,
Баталимо зађевице старе
Отвори нам капију Лазаре,
И дај вјеру а дајем ти вјеру
Па нам спреми конак и вечеру
Да ноћимо и да одмарамо
Као људи да разговарамо.
Лазар турке на кулу изведе
И у чело софре Бећу сједе.
Пију турци каву и ракију
А гледају крадом Анђелију.
Онда Бећа говорити стаде,
Чуј Лазаре, Богдане и Раде,
Турци зборе по Никшићу граду
За сестру би Анђелију младу.
Да је љепша од нашијех була
По љепоти далеко се чула
А ја имам на женидбу сина
Нема љепшег у Никшић турчина
Виђен момак без икакве мане
И ево га с'моје десне стране
Ја сам код вас дошо у Голију
Да за сина просим Анђелију.
Скочи Лазар па говори Бећи:
Пељевићу кавгу не замећи,
Што то причаш кукала ти мајка
Зар да сестру удам у турака,
Прије би је у јаму туријо
Прије би јој очи извадио
Прије би је коњма на репове
Него да се твоја снаха зове.
Да потурчим сестру јединицу,
Са у харем живи у тамницу
Да је никад не могу виђети
Да се морам од људи стиђети.
Но прекини Прелевићу Бећа,
Зар ми рђо прије не обећа
Да нијеси дошао због свађе
Но умукни и прођи се Анђе...